

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 december 2017 met nummer RvVb/A/1718/0339
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0517/A

Verzoekende partij	de heer Theodoor GORISSEN vertegenwoordigd door advocaten Antoon LUST en Gilles DEWULF met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Assebroek (Brugge), Baron Ruzettelaan 27
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 13 april 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 maart 2016.

De verwerende partij heeft, na heroverweging van haar eerdere beslissing die vernietigd werd door de Raad, het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 10 juni 2011 voor het bouwen van een ééngezinswoning en vrijstaande garage, stilzwijgend afgewezen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3630 Maasmechelen, H. Vrankenstraat 20 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1014B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 november 2017.

Advocaat Gilles DE WULF voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De rechtsvoorganger van de heer Khalil BOUGRAYNE en mevrouw Silvia BARRACO dient op 6 november 2006 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een ééngezinswoning en vrijstaande garage” op een perceel gelegen te 3630 Maasmechelen, H. Vrankenstraat 20.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Limburgs Maasland’, vastgesteld met koninklijk besluit van 1 september 1980 deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 december 2006 tot en met 7 januari 2007, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 11 mei 2007 een stedenbouwkundige vergunning aan de oorspronkelijke aanvrager.

De verzoekende partij stelt op 11 juni 2008 beroep tot vernietiging in tegen deze beslissing bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

Op 11 april 2011 vernietigt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak (arrest met nr. 212.596), de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen, waarna het college op 10 juni 2011 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning verleent aan de oorspronkelijke aanvrager.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 6 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 18 oktober 2011 beslist de verwerende partij het administratief beroep niet in te willigen en, onder voorbehoud van een gunstig advies in verband met de natuurtoets en de watertoets, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

In zijn aanvullend verslag van 1 december 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met verwijzing naar het ongunstig advies van de provinciale dienst water en domeinen, ongunstig, behalve wanneer wordt opgelegd dat de ondergrondse constructie niet als kelder mag gebruikt worden, maar alleen als overstroombare kruipkelder.

De verwerende partij beslist op 15 december 2011 onder die voorwaarde het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij een beroep tot vernietiging in bij de Raad. Bij arrest met nummer A/2014/0745 van 4 november 2014 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 15 december 2011.

2.

Na een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 15 januari 2015 en de hoorzitting van 20 januari 2015 beslist de verwerende partij op 18 maart 2015 het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij een beroep tot vernietiging in bij de Raad. Bij arrest met nummer RvVb/A/1516/0601 van 16 februari 2016 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 18 maart 2015.

3.

De verwerende partij deelt op 24 maart 2016 mee dat zij, na heroverweging van haar eerdere beslissing van 15 december 2011 die vernietigd werd door de Raad, het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen voor het bouwen van een ééngezinswoning en vrijstaande garage, stilzwijgend heeft afgewezen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

A. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert in hoofdorde in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel.

Zij voert in essentie aan dat de verwerende partij door het beroep van de verzoekende partij stilzwijgend te weigeren, zowel de verzoekende partij als de Raad in de onmogelijkheid heeft gesteld de redenen te achterhalen op grond waarvan het beroep werd verworpen, laat staan dat de mogelijkheid wordt geboden om na te gaan of deze motieven afdoende en deugdelijk zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO bepaalt dat het administratief beroep geacht wordt te zijn afgewezen als de deputatie geen beslissing binnen de toepasselijke vervaltermijn genomen heeft. Daaruit volgt dat bij ontstentenis van een tijdige beslissing er een fictieve afwijzende beslissing tot stand komt. Zoals blijkt uit artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO, vallen stilzwijgende vergunningsbeslissingen onder het wettigheidsstoezicht van de Raad.

In de procedure bij de Raad die tot het vernietigingsarrest van 16 februari 2016 met nummer RvVb/A/1516/0601 heeft geleid werd er al op gewezen dat de beslissingstermijn van drie maanden die het vernietigingsarrest van 4 november 2014 met nummer A/2014/0745 aan de verwerende partij opgelegd heeft, een vervaltermijn is. Die beoordeling berust op het cassatiearrest nummer 230.559 van 17 maart 2015 van de Raad van State.

Omdat de verwerende partij geen beslissing binnen de vervaltermijn van drie maanden genomen heeft, wordt het administratief beroep van de verzoekende partij met toepassing van artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO geacht te zijn afgewezen.

2.

Waar de verzoekende partij artikel 2 en 3 van de Motiveringswet tot de geschonden geachte rechtsregels rekent, moet er worden opgemerkt dat die wet niet van toepassing is op impliciete beslissingen. Van een schending van de formele motiveringsplicht kan er dan ook geen sprake zijn.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is wel het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

De verzoekende partij heeft bij de verwerende partij een beroepschrift ingediend waarin zij de beslissing van het college van burgmeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen inhoudelijk aan kritiek onderwerpt. In haar administratief beroepschrift heeft de verzoekende partij bij de verwerende partij onder meer aangevoerd dat de omschrijving van de onmiddellijke omgeving in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, incorrect is. Eveneens voert zij onder meer aan dat het college een beslissing heeft genomen die strijdig is met de overwegingen van het arrest van de Raad van State van 11 april 2011 met nummer 212.596, waarbij de vorige collegebeslissing van 11 mei 2007 werd vernietigd zodat het gezag van gewijsde van dit arrest wordt geschonden.

Het is onmogelijk te beoordelen op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

3.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond

V. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Overeenkomstig artikel 37 van het DBRC-decreet kan de Raad, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door de Raad te bepalen termijn, tevens welbepaalde rechtsregels of rechtsbeginselen vermelden die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken.

Gelet op de gegevens van het dossier, zowel in feite als in rechte, waarover de Raad beschikt, en gelet op de vaststellingen en de vernietigingsmotieven in het arrest van de Raad van 4 november 2014 met nummer A/2014/0745, beveelt de Raad de verwerende partij om bij het nemen van een nieuwe beslissing over het administratief beroep van de verzoekende partij, de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen in het licht van artikel 4.3.1, §2 VCRO, en bij de beoordeling *in concreto* rekening te houden met de inpasbaarheid in de omgeving bestaande toestand zonder daarbij de vervallen verkavelingsvergunning van 31 augustus 1981 te betrekken.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 maart 2016, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 10 juni 2011 voor het bouwen van een ééngezinswoning en vrijstaande garage, stilzwijgend wordt afgewezen.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De verwerende partij moet hierbij rekening houden met de overwegingen in 'Bevel met toepassing van artikel 37 DBRC-decreet'.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 december 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO